Sygn. akt V CSK 17/19

POSTANOWIENIE

Dnia 6 maja 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Anna Kozłowska

w sprawie z wniosku I. N. i H. N.
przy uczestnictwie H. K.
o stwierdzenie nabycia własności nieruchomości przez zasiedzenie,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 6 maja 2019 r.,
na skutek skargi kasacyjnej wnioskodawczyni I. N.
od postanowienia Sądu Okręgowego w K.
z dnia 20 września 2018 r., sygn. akt IV Ca […],

1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania,

2. zasądza od I. N. na rzecz H. K. kwotę 2700 (dwa tysiące siedemset) zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu kasacyjnym.

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398^9 § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. W świetle tej regulacji, cel wymagania przewidzianego w art. 398^4 § 2 k.p.c. może być wobec tego osiągnięty tylko przez powołanie i uzasadnienie istnienia przesłanek o charakterze publicznoprawnym, które będą mogły stanowić podstawę oceny skargi kasacyjnej pod kątem przyjęcia jej do rozpoznania. Na tych jedynie przesłankach Sąd Najwyższy może rozstrzygnąć w kwestii przyjęcia bądź odmowy przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania. Jednocześnie przypomnieć należy, że Sąd Najwyższy nie jest trzecią instancją sądową i jego rolą nie jest korygowanie ewentualnych błędów w zakresie stosowania czy wykładni prawa w każdej indywidualnej sprawie.

Skarżąca we wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania powołała przesłanki z art. 398^9 § 1 pkt 1 i 2 k.p.c. Podała, że w sprawie istnieje „potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie Sądów. Rzecz dotyczy wykładni przepisu art. 123 § 1 pkt 1 k.c. stosowanego odpowiednio do biegu zasiedzenia na mocy art. 175 k.c., tj. rozważenia zagadnienia prawnego czy oddalone powództwo, tudzież umorzenie postępowania (lub odrzucenie pozwu lub wniosku) skutkują przerwaniem terminu przedawnienia (zasiedzenia)”.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zwrócić należy uwagę, że wskazane we wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania przesłanki muszą pozostawać w związku z zarzutami naruszenia tych przepisów, które są wymienione w postawach kasacyjnych. Wniosek skarżącej koncentruje się na potrzebie wykładni art. 123 § 1 pkt 1 k.c. w związku z art. 175 k.c., wobec prezentowanego stanowiska, że nie doszło do przerwania biegu zasiedzenia. W podstawach kasacyjnych jako naruszone

wymieniono wyłącznie art. 172, art. 336 i art. 339 k.c. Sąd Najwyższy na tym etapie postępowania bada jedynie przesłanki przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania, jednakże nie z punktu widzenia wystąpienia zagadnienia teoretycznego czy oderwanej od faktów potrzeby wykładni, ale przy uwzględnieniu wpływu sformułowanego zagadnienia czy wpływu dokonanej wykładni na rozstrzygnięcie sprawy; rozstrzygnięcie natomiast następuje po zbadaniu wyłącznie tych tylko przepisów, które zostały wskazane w postawach skargi jako naruszone.

Jeżeli zatem w podstawach kasacyjnych skarżąca nie postawiła zarzutu naruszenia przepisów dotyczących przerwy biegu zasiedzenia, zagadnienie prawne sformułowane na ich tle i twierdzenie o potrzebie ich wykładni jest bezprzedmiotowe i powoduje, że skarga kasacyjna nie mogła być przyjęta do rozpoznania (art. 398^9 § 2 k.p.c.).

O kosztach postępowania kasacyjnego orzeczono z zgodnie z art. 520 § ….k.p.c. w związku z § 5 pkt 1 § 2 pkt 7 i § 10 ust. 4 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz.U. z 2015 r., poz. 1800 ze zm.).

jw
[aw]